

Imaórák

53.

Legyetek szentek!

2025. február

...mert úgy vagyunk szentek, hogy nem vagyunk szentek. Emberként kell megmutatnunk valamit abból, amit Isten feltárt előttünk.

Káli-Horváth Kálmán

Ajánlás:

Ki a szent, mi a szent? A jubileumi Szentév elején érdemes tisztázni a fogalmat és viszonyunkat a szent-ség fogalmához, és a szentekhez. Ha ezt tisztáztuk magunkban, már el tudjuk dönteni, hogy mi magunk hogyan, milyen életvitellel, attitűddel válhatnánk szentekké, vagy legalább is szándékainkat, cselekedeteinket, lelki életünket már irányba tudnánk állítani.

A Szentév első imaóráján néhány szentünk mentalitását, vallomásait megvizsgálva gondolkodjunk a saját lehetőségeinkről, utunkról, hogy mi is szentté válhassunk.

Beköszöntő

Kedves Testvérek!

„Az állam akkor van rendben, amikor a kardokat rozsdá emészti, az ásók meg fényesek; amikor a börtönök az ürességtől konganak, a magtárak meg szűkek; mikor az orvosok gyalog járnak, a pékeknek meg kocsira is jut; ami csak úgy valósul meg, ha a törvényszék udvarát felveri a gyom s a templom küszöbét kopottra járják.”

Ez a kínai szállóige a társadalmi berendezkedés ideális állapotát vázolja. A társadalom pedig belőlünk, emberekből áll. Az **egész** akkor lesz jó, ideális, ha a **részei** is jók, tökéletesek – vagy legalább erre törekednek. Ehhez mindenképp szükséges egy belső iránytű: erkölcs, morál, lelkiismeret - valami emberi többlet.

Ezt az iránytűt Isten belénk helyezte a teremtésben, de mint mindent, ezt is el lehet rontani, vagy nem figyelembe venni. Így azután gyakran eltévedünk.

Volt Valaki, aki azt állította magáról, hogy Ő az út. Követésére hívta az embereket, hogy az Életre eljuthassanak, méghozzá az örök életre. De ezen az úton haladva emberi világunk, közösségünk is megjeleníthet valamit az idézett szállóige szerinti ideális állapotból.

Legyetek szentek! – üzeni évezredek óta prófétái, szentjei által, és ez az üzenet ma is érvényes!

Az imaóra meghallgatható honlapunkon a Média/Imaórák menüben, ill. a Mária Rádió archívumában (Hangtár) az Imaórák között:

2025.01.17. - 23:20

2025. február

A Szentév első imaóráját is a Mindszenty iskola aulájában tartottuk. Az Oltáriszentséget köszöntő énekünk után László atya vezette be az imaórát.

***Szent vagy, Uram, szent vagy, minden fölött szent vagy.
Jézus kenyér színeben, az Oltáriszentségben.***

Kedves Testvérek!

Új évet kezdünk, és ez az év különleges lesz, hiszen Szentévben vagyunk. Nem véletlen tehát, hogy elsőként a szentekről, szentségről szeretnénk elmélkedni, gondolkodni.

Egyik alkalommal egy kisfiú azt mondta nekem, hogy a mennyországba el akar jutni, de szent nem akar lenni, mert ahhoz már túl sokat kellene tenni. Pedig a kettő ugyanazt jelenti. Ahhoz, hogy eljussunk a mennyországba szentté kell válni, szentségben kell élni. És hogy mi is igazán ez a szentség, amit az Úr kínál nekünk, arról most gondolkodjunk közösen imaóránkon.

A Szentév elején talán sokunknak eszébe jut, el is gondolkodunk rajt, hogy mit jelent a fogalom, hogy szent. Ki a szent, mi a szent? Vannak elképzeléseink erről, de talán nem tudatosul bennünk az igazi jelentése. Életünket látva távolinak tűnik ez a fogalom is, meg a szentek is. Valami megfoghatatlan, elérhetetlen ideának tartjuk, amihez, akikhez nem sok közünk lehet.

Magáról a fogalomról is sokféle megfogalmazást találhatunk. Egy Mike Schmitz nevű atya Mindenszentekre szánt tanításából idézek:

„Felmerülhet bennünk a kérdés, hogy ki is a szent? A szentekről háromféleképpen beszélünk. A Szentírásban Pál apostol azt mondja, hogy bárki, aki meg van kereszelve, bárki, aki Krisztusban van, az szent, mert a szent azt jelenti, hogy *elkülönített*, hogy az Úrnak van szentelve egy célra. Szentek azok is, akik végigmentek a szentté avatási folyamaton, és a Katolikus Egyház szentté nyilvánította őket. A szentek harmadik csoportjába pedig azok tartoznak, akik a mennyben vannak. Róluk szól ez a mai nap, amikor is megemlékezünk az összes szentről és arról, amit Isten tett az életükben.

Vannak, akik számára nem érthető, hogy miért fordítanak a katolikusok annyi figyelmet a szentekre. Ez egy fontos kérdés.

Miért nézünk meg egy Michalangelo-szobrot? Miért időzünk el egy Van Gogh-festmény előtt? Amikor megnézzük ezeket az alkotásokat és dicsérik őket, nem csak azt mondjuk, hogy a szobor vagy a festmény csodálatos, hanem annak készítője is. Amikor tehát Istent dicsérik a szentjeiért, azt mondjuk: *Istenem, ez a Te tetted, a Te munkád gyümölcse.*

Hiszen ezt teszi Isten: vesz hétköznapi, normális embereket, és rendkívülivé teszi őket. Ezt jelenti szentnek lenni. Hogy egy egyszerű, hétköznapi ember a benne lévő isteni kegyelem által természetfeletti életet él.

A szentek sok szempontból olyanok, mint mi, egy markáns különbséggel; igent mondtak a kegyelemre, és aztán sem hagyták abba az igen kimondását. Ez a kedvenc definícióm a szentekről. Néha azt gondoljuk, hogy szentté válni lehetetlen; valójában: **a szent az, aki igent mond Istennek, és soha nem hagyja abba az igen kimondását.** – eddig az idézet. Azt gondolom, ezen a nyomon kell elindulnunk, ha közelebb szeretnénk jutni e fogalom megértéséhez, és a saját életszentségünkhöz.

A novemberi imaóránkon is foglalkoztunk már e témával, onnan is visszaidézek pár gondolatot:

„A szentek a példaképeink. Ahogy élettörténetüket megismerjük, megállapíthatjuk, hogy ők sem szentként születtek, ugyanúgy kísértéseket éltek át, szenvedtek, esetleg életüket is adták a hitükért, vagy éppen csak lelki szenvedések csiszolták, alakították, érlelték szentté őket. Az esély tehát mindenkinek adott, mi is válhatunk „hétköznapi” szentekké – ahogy Mindenszentekkor éppen a nem kanonizált összes szentéletű testvérünkre emlékezünk. Ilyenek manapság is vannak, talán mindnyájan ismerünk/ismertünk is ilyen embereket a környezetünkben. Mi is ilyen hétköznapi szentté szeretnénk válni. Isten szeretete, kegyelme segít nekünk ebben, ha nyitott szemmel – még hozzá Istenre nyitott szemmel élünk, ezt észrevehetjük.”

Mai imaóránkon felidézzük néhány kanonizált szent vallomását, életének mozzanatát, imáját, hogy ők hogyan is jutottak el a mi egyszerű szintünkről a szent-ségig. II. János Pál pápa itt is járt városunkban, tehát valamennyien láthattunk „élőben” szentet, bár csak később kanonizálták. Kezdjünk tehát övele:

Szent II. János Pál pápa imája

Uram, köszönöm Neked az ajándékba kapott éveket és évtizedeket. Köszönöm az életem minden eredményét, amivel megörvendeztetted és minden kudarcát, amivel a korlátaimra figyelmeztetted.

Köszönöm a családtagjaimat, akik elviselnek, akik mellettem állnak és szeretnek. Uram, kérlek, bocsásd meg, amit rosszul tettem, és amit elmulasztottam. Köszönöm, hogy Te nem mégy nyugdíjba, hanem ma is mindent megteszel az üdvösségemre.

Uram, adj nekem hálás szívet, hogy mindig észrevegyem: több okom van a hálára, mint a panaszra.

Ments meg az irigységtől, elégedetlenségtől, nyugtalanságtól, a mindentudás látszatától és a mindent-jobban-tudás hazugságától, a gyanútól, hogy valaki mindig bántani akar.

Ments meg a közönytől, a házsártos, barátságtalan viselkedéstől, az örökös zsörtölődéstől, a rút önzéstől, a mindent elborító keserűségtől és a hiábavalóság nyomasztó érzésétől.

Uram, adj erőt, hogy békésen hordjam az öregkor terheit, humorral fogadjam a feledékenységem jeleit, erőtlenségemet, érzékszerveim tompulását, testi-szellemi erőm hanyatlását.

Uram, adj bölcs szívet, hogy meg ne feledkezzem a végről itt, és a kezdetről odaát.

Kérlek, adj kedvet a munkához, amit még elvégezhetek.

Tégy hasznossá, hogy ne érezzem csak tehernek magamat és adj alázatot, hogy belássam, hogy egyre inkább másokra szorulok.

Adj kedvet az imádsághoz, a Veled való beszélgetéshez.

Adj világosságot, hogy jól lássam magam, és jól lássak másokat is.

Adj jó kedvet és nyitottságot, hogy még mindig tudjak befogadni és adj szeretetet, hogy ne csak panaszkodjak mások hidegsége miatt, hanem áraszam a szereteted melegét.

Uram, maradj az, aki mindig is voltál: a megbocsátó Édesatyám.

Ez indítson arra, hogy én is tudjak megbocsátani.

Ne engeddd, hogy valaha is fáradt legyek a köszönet-mondáshoz.

Ne engeddd, hogy valaha is abbahagyjam a dicséretedet.

Tartsd meg és növeld a hitemet.

Szólj Uram, még hallja a Te szolgád!

Szent II. János Pál időskori imája mindjárt az imaóránk elején össze is foglalja, milyen életvitellel, szándékkal érdemes élnünk, hogy az életszentség útjára léphessünk. Közös imánkkal – Assisi Szent Ferenc imájával határozzuk el magunkat mi is:

Uram, tégy engem a te békéd eszközévé! Ahol gyűlölet lakik, oda szeretetet vigyék, ahol sértés, oda megbocsátást, ahol széthúzás, oda egyetértést.

Ahol tévedés, oda igazságot, ahol kétely, oda hitet, ahol kétségbeesés, oda reményt, ahol szomorúság, oda örömet.

Uram, add, hogy inkább én igyekezzek vigasztalni, mint hogy vigaszt várjak.

Inkább én törekedjem másokat megérteni, mint hogy megértést óhajtsak.

Inkább szeressek, mint hogy szeretetet igényeljek.

Mert önmagunkat elfelejtve találjuk meg magunkat.

Ha megbocsátunk, akkor nyerünk bocsánatot.

Ha meghalunk, akkor ébredünk az örök életre. Ámen.

A következő – Szent John Henry Newman imából a teljes Istenre hagyatkozást tanulhatjuk meg:

Szent John Henry Newman imája

Ó, Istenem,
a magad számára teremtettél engem,
hogy a magam módján szolgáljak neked.
Ha beteg vagyok, Uram,
szolgáljon téged betegségem,
ha szorongatások vesznek körül, szolgáljanak azok téged.
Adhatsz nekem rövid vagy hosszú életet –
te tudod, mire van szükségem,
te tudod mindig mindenben, mire lesz jó.
Én tehát neked adom
és teljesen rád bízom magamat.
Bölcsőbb vagy nálam
és jobban szeretsz engem, mint én magamat.
Ne engedj a saját utaimon járni, Uram,
anélkül, hogy rád gondolnék!
Engedd, hogy mindent elviseljek érted!
Minden szándékomhoz
a te beleegyezésedet kérem,
és minden cselekvésemhez a te áldásodat.
Miként a napóra a Nap szerint igazodik,
úgy akarok én igazodni teutánad.
Fogadj el és vezess engem!
Teljesen neked adom magamat, Uram! Ámen.

Amikor lázadozunk nehézségeink miatt, jusson eszünkbe ezen imából:
„Te tudod, mire van szükségem / Te tudod mindig mindenben, mire lesz jó.”
Loyolai Szent Ignác imája hasonló gondolatokat fogalmaz meg, énekeljük is mindjárt:

Fogadd el, Uram, szabadságomat, fogadd egészen.

Vedd értelmemet, akaratomat s emlékezésem.

Mindazt, amim van és ami vagyok, Te adtad, ingyen.

Visszaadok, Uram, visszaadok egyszerre, mindent.

Legyen fölöttük korlátlan úr rendelkezésed.

Csak egyet hagyj meg ajándékosul: szeretnem téged.

Csak a szeretet maradjon enyém a kegyelemmel,

S minden, de minden gazdagság enyém, más semmi nem kell.

/Sík Sándor fordítása/

Charles de Foucauld imájából is a teljes Istenre hagyatkozást olvashatjuk ki:

Szent Charles de Foucauld imája

Uram és Istenem, nem csupán számmal,
hanem egész szívemmel akarom
teljesíteni akarodat;
egész akarodat,
csak a te akarodat, és nem az enyémet.
Add, hogy megismerjem,
és add, hogy meg is tegyem.

Add meg nekem Ábrahám hitét
és engedelmességét;
add, hogy meghalljam hangodat;
szívemben felhangzó szavadat
és azok szavát,
akik által te szólsz hozzám.

Adj nekem hitet, Istenem.
Add meg nekem azt az engedelmisséget,
amely feláldozza a szív legdrágább érzéseit
és a lélek legszilárdabb meggyőződését,
hogy egyedül a te szent és áldott
akarathoz ragaszkodjam.

Istenem, egész szívemmel kérem ezt,
Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.

Egy gondolatot kiemelek: „add, hogy meghalljam hangodat, szívemben felhangzó szavadat, és azok szavát, akik által Te szólsz hozzám!” – Akik által Te szólsz hozzám! Igen, Isten leggyakrabban testvéreink által szól hozzánk! A következő ima is Isten akaratába belesimulást ajánlja nekünk, mondjuk együtt Edith Stein imáját.

Szent Edith Stein imája

***Engedd, Uram, hogy vakon járjam az utakat,
amelyek a tieid.***

***Nem akarom megérteni akaratodat,
hiszem, gyermeked vagyok!***

***Bölcsesség Atyja, az én Atyám is vagy.
Ha éjszakában vezetsz is, magadhoz vezetsz.***

***Uram, hadd történjék, amit akarsz:
én készen állok!
Még ha életemet ez időben nem is békíted meg.***

***Hisz Te vagy az idő Ura: tiéd a Mikor.
A Te örök jelened egykor az enyém is lesz!
Válts mindent valóra,
miként terveidben elgondoltad!
Ha majd csendesen áldozatra hívsz,
segíts is végbevinni azt! Ámen.***

Istennek terve van velünk, méghozzá személyre szabott terve, amit keresnünk kell egész életünkben. Ebbe a tervbe beépített keresztek is vannak, de ezek éppen hogy segítenek bennünket Őhozzá közelebb jutni. Szalézi Szent Ferenc is erről beszél:

Szalézi Szent Ferenc imája

Ha minden angyal, a világ minden lángelméje
tanulmányozta volna,
mi válik hasznodra ebben vagy abban a helyzetben,
miféle szenvedés,
kísértés vagy fájdalmas veszteség,
nem találhattak volna
hozzád illőbbet,
mint azt, ami ért.

Isten örök Gondviselése
Kezdetől fogva kigondolta,
hogy ezt a keresztet saját Szívéből
értékes ajándékként neked adja.
Mielőtt elküldötte volna,
mindentudó szemével megszemlélte,
isteni értelmével átgondolta,
bölc s igazságosságával megvizsgálta,
szerető irgalmával átmelegítette.
Mind a két kezével megmérte,
hogy egy milliméterrel se legyen nagyobb,
egy milligrammal se nehezebb a kelleténél.
Azután megáldotta szent nevével,
fölkente kegyelmével,
beléje lehelte vigaszát,
és még egyszer rád és bátorságodra pillantott.
Így most egyenesen az égből jön feléd,
mint Istennek hívása,
s könyörülő szeretetének ajándéka,
hogy egészen önmagaddá légy,
és Istenben megtaláld beteljesülésedet.

Magdeburgi Szent Mechtild középkori misztikus szent volt, imája ma is aktuális, hiszen a 800 éves emberi nyomorúságok lényegileg ma is megvannak, ha egy kicsit más formában is:

Magdeburgi Szent Mechtild imája

Könyörgöm, édes Jézus Krisztusom,
adj békét a kereszténységnek,
adj elegendő termést
minden keresztény országnak.
Tartsd meg, Uram,
barátaidat szent szolgálatodban,
térítsd meg ellenségeidet
s fékezd meg gonoszságaikat.
Könyörgöm, Uram, Királyok Királya,
az egész világ uralkodóiért,
egyesítsd őket a te szellemedben,
hogy sohase vezessenek gonosz háborút
akaratom ellenére és a lelkük kárára.

Könyörgöm, édes Uram;
minden szükségét szenvedő keresztényért:
hánykolódjanak bár a tengeren,
sínylődjenek betegségben,
börtönben, nyomorban vagy gondban.
Szolgáljon vigasztalásukra a te kegyes jószágod,
s ne veszítsék el kegyelmedet soha!
Könyörgöm hozzád, égi Atyám,
minden keresztény lélekért,
akik ma válnak meg a testüktől:
mentsd meg őket, irgalmas Istenem,
s légy kegyes hozzájuk az ítéletkor! Ámen.

Külső körülményeink is sokszor szorongatnak, de a lelkünk háborgása, lelkiismeretünk figyelmeztetése is nyomasztóan tud hatni ránk. Éppen, mikor Isten-kapcsolatunk elégtelenségével szembesülünk. Néri Szent Fülöppel mondjuk együtt:

Néri Szent Fülöp imája

***Ó, Uram, nem merem már ígérni, hogy megjobbítom életemet!
Ha te nem segítesz, csak rosszat tudok tenni. Ha nem segítesz, még szeretni
sem tudlak.***

Magamban semmit sem bízom, Jézusom.

Bizalmatlan vagyok önmagam iránt, benned azonban bízom!

Uram, Jézus Krisztus, ha te nem segítesz, sohasem leszek képes jót tenni!

Ha te nem segítesz, elvesztem.

Jézus, légy az én Jézusom, ez számomra az üdvösség!

Add, hogy ne félelemből ragaszkodjak hozzád, hanem szeretetből!

Nem akarok mást tenni, mint a te akaratodat.

Szentháromság egy Isten, könyörülj rajtam! Ámen.

Az eddigiekből is kiviláglik, hogy Isten segítsége nélkül semmit sem tehetünk. Ezért is bolyonganak sokan a világban, akik az önmegvalósításban, evilági dolgokban hisznek. Mi, életünk viharaiiban se tévesszük szem elől az utat – az ég felé vezető utat!

Szabó T. Anna: Az ég zsolttára

Perelj, uram, perlőimmal!
Felelj, Uram, felhőiddel.
Mondd, hogy rend van a világban,
felejtsem, amiket láttam.

Nehéz lenni, tudod, Uram?
Szívünk-szemünk úgy tele van
fájdalommal, szenvedéssel,
amit nem érünk fel ésszel.

Körülöttünk annyi zaj van.
A testtel is csak a baj van.
A lélek meg – szent a lélek,
de nem éli a szentséget.

Kő a szívünk, fáradt, nehéz,
szemünk csak a képekre néz,
tükrök közé vagyunk zárva,
nem látunk ki a világra.

Itt lent perbe vagyunk fogva,
perlőnk fölénk magasodna,
túlkiabál, elküld haza,
hiába, hogy nincs igaza.

Egy nagyon fontos tulajdonságról még nem ejtettünk szót, ami a szentekre jellemző, nevezetesen a főparancsról, az Isten- és emberszeretetről. Ez mindennek az alapja, e nélkül minden jó szándék hiábavaló próbálkozás – legalább is hosszabb távon:

Teréz Anya: A tiszta szeretetért

Uram, ha azt hiszem,
hogy szívemet elárasztja a szeretet,
de egy őszinte pillanatban észreveszem,
hogy a szeretett személyben
önmagam szeretem,
szabadíts meg önmagamtól!

Perelj, Uram... – Nem, ne perelj.
Inkább csak felhőket terelj:
a változó világ képét –
ezzel hozd fölénk a békét.

Felelj, uram, felhőiddel,
vértessz fel a kellő hittel,
hogy törvényed ne feledjük,
eged alatt legyünk együtt,

tanuljunk világot látni,
indulatainkkal bánni,
nem bujkálni, mint a gyermek,
viselni a közös terhet,

éljük át a mások részét,
legyen bennünk újra részvét,
legyen bennünk hit, alázat.
Égből építs nekünk házat.

Uram, ha azt hiszem,
hogy már mindenemet odaadtam,
de egy őszinte pillanatban észreveszem,
hogy én szeretnék valamit kapni,
szabadíts meg önmagamtól!

Uram, ha meggyőződéssel vallom,
hogy szegény vagyok,
de egy őszinte pillanatban észreveszem,
hogy büszkeségem és irigységem
gazdagon burjánzik,
szabadíts meg önmagamtól!

És ha véletlenül, Uram,
a mennyek országát összekeverem
e világ birodalmaival,
add, hogy benned boldogságot találjak,
és csak benned bízzak! Ámen.

Teréz anya életét, lelkületét, munkásságát ismerjük, imádkozzunk most az ő mentalitásával:

**Uram, átadom Neked életemet.
Vedd kezedbe és tegyél vele azt, amit jónak látsz.
Vezess arra az útra, amin Te szeretnéd, hogy járjak.
Használj engem a Te dicsőségedre.
Bocsásd meg vétkeimet és tévelygésemet,
ments meg engem önmagamtól és a gonosztól.
Áraszd ki életemre kegyelmedet,
hogy Neked tehessek mindent, amit teszek.
Hogy Téged keresselek,
Általad szeressek,
és ebben a szeretetben térjek majd haza Hozzád.
Uram, Neked adom mindenemet.
Tégy alázatossá, hogy megelégedjek Veled.
Segíts engem utamon,
tedd teljessé bennem örömet,
és földi halálom után
add meg nekem az üdvösséget. Ámen.**

Az előbb említett szeretet, különösen is az ellenségszeretet nehéz lecke. El is bukunk gyakran, ahogy Túrmezei Erzsébet meg is vallotta:

Túrmezei Erzsébet: Pótvizsga szeretetből

A Mester nagy iskolájában
Ma szeretetből pótvizsgáztam
Tanítóm előtt remegve álltam.

Az első vizsgán én elbuktam,
A tételt bár kívülről tudtam,
De gyakorlatilag azt előadni nem tudtam.

Szerettem én ki engem szeret,
Minden jó embert, akit csak lehet,
De az ellenségemet?!

Aki rágalmaz, kinevet?
Ad mindenféle csúfos nevet,
Gyaláz és megaláz engemet?

Ilyet nem tudok szeretni: - NEM!
És ezt húztam ki, ez volt a tételem.
Hogy ellenségemet is szeressem.

Szereted? - kérdezte tanárom,
Az én Mesterem és Megváltóm.
Nem tudom! - hiába próbálom.

Szelíden mondta, de erélyesen:
Pótvizsgára méysz! És ha mégsem
Tanulod meg, megbuksz egészen.

A szeretet nehéz tétel.
A legtöbben ebben buknak el,
Mert aki bánt, azt is szeretnünk kell.

De Mesterem tovább tanított,
Különórára hívott,
Szeretetével sokat kivívott.

Mutatta kezén, lábán a sebet,
Hogy mennyit tehet a szeretet,
Eltűri a kereszt-szegeket.

Eltűri a gúnyt, gyalázatot,
Töviskoronát, nehéz bánatot.
A dárdaszúrást, mit értem kapott.

Megrendültem egész szívemben.
Hát a szeretet ilyen végtelen?
Tanítóimtól tanulni kezdtem.

Megnyerheted vele úgy lehet,
Hogy ő is megtér, hogy ő is szeret,
Ha látja a te szeretetedet.

Így tanított, szívem felrázta.
Látta, hogy hajlok a tanításra.
Szeretetét szívembe zárta.

És most pótvizsgáztam belőle,
Ott volt ellenségem is,
Gúnyos megjegyzést kaptam tőle.

De én szeretettel feleltem,
S e szeretettel őt megnyertem,
És a pótvizsgán általmentem.

Tovább tanulok, tovább megyek.
Vannak szeretet egyetemek,
Magasak, mégsem elérhetetlenek.

Mert más tudományt, sokat tanulhatok,
Megcsodálhatnak, úgy vizsgázhatok,
De ha szeretet nincsen bennem,
Semmi vagyok.

Isten jelen van az életünkben, terve van velünk. A nehézségekkel próbára tesz és edz bennünket. Ha elestünk felsegít, bátran kapaszkodhatunk belé. És a minket körülvevő teremtett világban mindenhol felfedezhetjük, rácsodálkozhatunk – ahogy Assisi Szt. Ferenc is megénekelte a Naphimnuszában.

Mielőtt az oltáriszentségben jelen lévő Mesterünktől elkészönünk mára, énekeljük ennek rövid változatát:

Fivérem, Nap és nővérem, Hold, oly' ritkán látlak, s hallom hangotok.

Nyomaszt a sok gyötrelem és gond.

Fivérem, szél és nővérem, lég, nyisd ki a szemem, hogy lássam, ami szép.

Körülölel ragyogás, dicsfény.

Mert Isten műve minden földi lény, érzem jóságát, s szívem újra él.

Fivérem, Nap és nővérem, Hold,

Most végre látlak, s hallom hangotok, s megölelném az egész világot.

Térdet, fejet hajtok, néked áldást mondok.

Hiszem, itt vagy valóban, e nagy szakramentomban.

Áldás csengetés

Tebenned remélek, szívemből szeretlek.

Készebb vagyok meghalni, mint Téged megbántani.

A ma megidézett néhány szent vallomásából kiolvashatjuk a szent-ség ismérveit. A legfontosabb az Istenben való lét, az IGEN folyamatos kimondása, az Ő szeretetének megélése, továbbadása testvéreink felé. Ebből azután levezethető minden cselekedetünk, hozzáállásunk. Szent Ágostoni mondás fejezi ki ezt legtömörebben: szeress, és tégy amit akarsz!

Túrmezei Erzsébet vallomásából, meg az utána mondott közös imánkból, Szalézi Szent Ferenc fohászából – esti imájából egy kis „módszertant” is kaphatunk arról, hogy hogyan is lehetünk mi magunk is szentek.

Túrmezei Erzsébet: Napi-parancsok

Napi-parancsod minden reggel várom,
s minden reggel elhangzik mind a három:
„Jöjjetek!” „Maradjatok!” „MENJETEK!”
Hangodra boldogan figyelhetek.

„Jöjjetek hozzám!” Indulhatok újra.
Szíved, kincsesházad kitárt kapuja
minden nap vár, be sem zárhatja semmi.
Indulhatok áldást és erőt venni,
minden nap új erőt és új kegyelmet.
Közelebb hozzád! Mind mélyebbre benned!

S a másik parancs? „Maradjatok bennem!”?
Boldogság annak is eleget tennem:
beléd rejtőzni, megmaradni nálad,
érezni, hogy Lelked lelkembe árad,
hogy már nem én, Te vagy a szóban, tettben,
titokzatosan veled eggyé lettem:
Te énbennem és én Krisztusom, benned!
Csodálni, áldani örök kegyelmed!

De a harmadik parancs: „Menjetek!”?
Hiszen ha veled eggyé lehetek,
indulni kell, menni, minden nap újra,
mint követed, szereteted tanúja!
Indulni kell, ahová küldesz engem,
a Te száddá, a Te kezéddé lennem!
Amerre seb sajog és ínség éget,
vinni szereteted és békességed!
Annyi a békétlen és beteg!

„Jöjjetek!” „Maradjatok!” „Menjetek!”
Három napi-parancsod hallhatom
minden új reggel, minden új napon.
Segítsd, Vezérem, gyenge katonádat,
teljesíteni mindig mind a hármat!

**Istenem, te mindenütt jelen vagy.
Jézus Krisztusom, Megváltóm,
ki oly közel vagy hozzám szeretetteddel,
egész napi szétszórtságom után
hazahozom hozzád a szívemet.
Nálad vagyok otthon, Istenem és Atyám.
A jóért, amelyet kegyelmeddel cselekedtem,
hálát adok neked.
Jóságos Istenem, te ajándékoztad azt nekem.
A rosszért, amelyet elkövettem gondolattal,
szóval, cselekedettel és mulasztással,
bocsánatodat kérem.
Segíts, hogy jobb legyek!
Most nyugodni térek a te áldásoddal.
Egyszer eljön életem utolsó estéje is,
amikor örök nyugalomra térek.
Engedd, hogy úgy éljek,
hogy minden cselekedetem
előkészület legyen erre az örök nyugalomra,
hogy hitemből kivirágozzék
a színről színre való látás,
reményemből a birtoklás,
s tökéletlen szeretetemből a veled való
tökéletes egyesülés! Ámen.**

Szalézi Szent Ferenc

Nyugodalmat jó éjszakát, dicsérettessék a Jézus Krisztus!

Isten csak hitet adhat,
te viszont tanúskodhatsz.
Isten csak reményt adhat,
te viszont testvéredbe önthetsz hitet.
Isten csak szeretetet adhat,
te viszont megtaníthatsz mást szeretni.
Isten csak erőt adhat,
te viszont támasza lehetsz a bizonytalanoknak.
Isten csak az út,
te viszont megmutathatod másoknak.
Isten csak a fény,
te viszont mindenki szemében megcsillanthatod.
Isten csak az élet,
te viszont felkeltheted másokban az élni akarást.
Isten csak azt teheti meg, ami lehetetlennek tűnik,
te viszont megteheted a lehetőségest.
Isten elég önmagának,
mégis számít rád!

Brazil ének

Szólj Izráel fiainak egész gyülekezetéhez, és mondd nékik: **Szentek legyetek**, mert én az Úr, a ti Istenetek szent vagyok.
Az ő anyját és atyját minden ember tisztelje, és az én szombatjaimat megtartsátok. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.
Ne hajoljatok a bálványokhoz, és ne csináljatok magatoknak öntött isteneket.
Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

3Móz 19,2-4

Mivel engedelmes gyermekek vagytok, életeteket ne szabjátok múltbéli vágyaitokhoz, amikor még tudatlanságban éltetek, hanem mint ahogy szent, aki meghívott benneteket, **legyetek ti is szentek** bármilyen körülmények között; mert meg van írva: „Szentek legyetek, amint én is szent vagyok.”
Ha Atyának hívjátok azt, aki részrehajlás nélkül ítél meg mindenkit a tettei alapján, éljetez istenfélelemben zarándoklástartok idején.

1Pét 1,14-17

Az az Isten akarata, hogy **szentek legyetek**. Kerüljétek a tisztátalanságot. Mindegyiktek szentül és tisztességesen éljen feleségével, és ne szenvedélyes érzékiségben, mint a pogányok, akik nem ismerik az Istent. Senki se károsítsa meg és ne csalja meg üzleti ügyben testvérét, mert az Úr megtorol minden ilyesmit, ahogy előbb már megmondtuk és kifejtettük. Hiszen az Úr nem bűnös életre hívott bennünket, hanem szentségre.

1Tessz 4,3-7

Plébániai füzetek

Kiadó:

Esztergom-Városi Plébánia

Esztergom, Rudnay tér 9.

www.szentanna.extra.hu

T.: 06 33 312 291

A sorozat szerkesztője:

Nyitrai László

képviselőtestületi alelnök

Sokszorosítás:

Spori Print Vincze Nyomda